

Het plaatje begint duidelijk te worden

De nadruk tijdens de introductiedag ligt bij mij op mijn leeftijd.

Zelfs achter de camera, op de stoel van de visagiste komt de vraag.

Ben je bang dat je leeftijd een rol gaat spelen?

Ik l*l me eruit met een mooi verhaal dat ik mij niet zo oud voel als ik ben.

Mede doordat ik veel met kinderen werk.

Tegelijkertijd ben ik enigszins verontwaardigd over het feit dat zij vindt dat ik met 32 jaar oud ben?

Te oud om goed te kunnen dansen, zingen en performen?

Oh jee, ben ik weer naïef?

Maar goed ze vraagt door.

Ik dans bijna dagelijks? Dus ik maak mij geen zorgen over de dansauditie?

Ik krijg ineens het idee dat de visagiste ook in het complot zit.

Ik zeg uiteraard volmondig nee. Ik maak me ook echt geen zorgen over de dansauditie, dat is mijn ding en daar voel ik mij zeker bij.

Misschien iets te zeker?

Altijd leuk om mensen die ergens heel zeker over zijn op hun smoel te zien gaan, niet?

Ook in de interviews komt de vraag hoe oud ik mij dan eigenlijk voel? Ik zeg lachend dat ik mij 21 voel.

Zo die staat erop!

Oh jee, grapjes moet je timen.

Daar kan ik nog op oefenen.

Ook die 30 seconden in spagaat is een leeftijdsdingetje. Ik dans die meiden van 20 er nog zo uit en zit nog fluitend in spagaat. Ik ben niet zo vol van mezelf dat ik het uit mezelf hardop zou zeggen, maar dit komt er best oprecht uit. Ik heb er vier jaar voor gestudeerd. En ben er altijd mee bezig gebleven.

Waarom niet?

Omdat ik toch wel nieuwsgierig ben over de auditiedatum en de liedjes stel ik deze vraag eens aan het vriendelijke meisje die beneden alles zit te regelen.

Ik krijg het volgende antwoord:

het duurt zolang omdat we er heel veel over moeten vergaderen.

Het is een heel werk om te bepalen wie er in welke show terecht komt omdat er ook meteen bepaald moet worden

wie er doorgaan en wie niet.

Ik weet niet waarom ik dit alleen maar opgeslagen heb en er niet op gereageerd heb.

Het zal mijn verlegenheid zijn, angst, fatsoen.

Maar eigenlijk had ik dus meteen de tegenvraag moeten stellen:

dus alles ligt straks al vast?

Van het begin tot het eind?

Het is allemaal doorgestoken kaart en we worden met z'n allen in de maling genomen?

Maar dat lef had ik niet

en ik nam mijn verbazing over deze nieuwe wetenschap mee naar huis.

Je denkt het wel,

het vermoeden is er,

maar vandaag heeft iemand mij gewoon recht in mijn gezicht bevestigd dat het waar is.

Ik denk niet dat haar baas er blij mee zou zijn als hij dit zou weten.

Nu ik dit weet,

weet ik helemaal niet meer wat ik ervan moet denken.

Ik wil ze doorgronden.